

cea Albulescu, regia s-a dovedit, desigur, bine inspirată.

● Destul de greu de precizat obiectul tematic al piesei lui Liviu Timbus, *Și florile vorbesc*. Poate fi un portret de „om nou“, intenție întru totul meritorie, dar realizată, în acest caz, printr-o înseriere de clișee; poate fi ideea perenității valorii profesionale și morale, care, chiar obstrucționată o vreme de incompetență și rea-voință, se impune pînă la urmă — dar transpusă simplist, fără forță și strălucire; mai sînt și alte posibile teme și subteme, nici una însă izvorită direct din substanța piesei. Un text sărăcuț și neconvingător, o montare (Constantin Dinischiotu) sărăcuță și neconvinsă. Înalta cotă profesională a actorilor (printre care Dina Cocea, Ion Marinescu, George Constantin) nu a fost — și nu putea fi, cu toate eforturile depuse — „acoperirea în aur“ a unei monede fără acoperire.

● Dramatizare de Virgil Stoenescu după o năvelă de Vasile Băran, *Cariera de piatră* e un text ce se urmărește cu atenție, cu interes, pentru autenticitatea

momentelor de viață cuprinse, pentru linia simplă, dar firească a personajelor, și, nu în ultimul rînd, din dorința de a descifra taina plasată de autor în centrul acțiunii: un autocamion „blestemat“ care, singurul dintr-o coloană de mașini destinate transportului pietrei de la o carieră de munte, își omoară pe rînd tinerii șoferi (proaspeți absolvenți ai școlii) — mereu în același loc, mereu în același fel, mereu în aceeași zi a lumii. Intriga se încheagă credibil, interesant, dar deznodămîntul apare surprinzător de artificial prin explicația furnizată — în ziua primei chenzine, șoferul ispitit de un pahar nu-și mai poate stăpîni mașina la o curbă periculoasă (de ce însă, întotdeauna, conducătorul aceleiași mașini?) —, și prin scurta lecție moralizatoare ce ne este expusă în final. O bună montare radiofonică semnează Dan Pufcan: roluri realizate cu căldură, cu expresivitate se datorează actorilor Mariana Mihuț, Mihai Mereuță, Constantin Diplan, Florian Pittiș, Corado Negreanu ș.a.

Cristina DUMITRESCU

„Rampa“, acum 50 de ani martie 1932

După succesul avut la „studio-ul“ Naționalului, *Mușcata din fereastră* de V. I. Popa se reprezintă la Craiova. Patriarhala atmosferă a comediei este reinviată de Remus Comăneanu, Ovidiu Rocoș, Nicu Dimitriu, Victor Ion Popa a dat craiovenilor textul, „pieptănat“ de meșterul Gusti. ● Un eveniment de librărie: *În preajma revoluției*, primul volum din seria „siberianului“ de altădată, C. Stere. ● Opera Română din Cluj întreprinde un rodnic turneu prin Ardeal. Se cîntă *Ernani*, *Faust*, *Traviata*, dovadă a maturității artistice a acestei scene. ● G. Calboreanu a dus de dirlogi „mîrtoaga“ lui Ciprian, o sută de reprezentări. În curînd, pornește pe drumul recordului și Tudorică Mușatescu, cu *Titanic-*

Vals! ● „Cititorii *Rampe* pot obține absolut gratuit consultații grafologice“ — paginează în casetă Nicușor Constantinescu, nedivulgînd numele „specialistului“. N-o fi chiar el, autorul atîtor... farse? ● Vagi ecouri de la adunarea generală a Societății Autorilor Dramatici Români, prezidată de Nenea Minu (Iescu)... Gazeta e discretă, căci au vorbit Camil Petrescu, V. Eftimiu, N. Vlădoianu, cei mai pașnici autori de teatru ai momentului! ● Pe scena Teatrului Național se comemorează centenarul morții lui Goethe. Conferințiază N. Iorga, Ion Marin Sadoveanu. George Folescu cîntă liederuri pe versurile titanului, iar A. Pop Marțian și R. Bulfinski interpretează scene din *Faust*. ● De această dată, în regia autorului,

la Teatrul Ventura, se pregătește premiera comediei *Tache, Ianke și Cadir*. Victor Ion Popa are o distribuție de mîna întîi: Ion Sirbu, Al. Giugaru, Mihai Popescu, Maria Mohor, Jules Cazaban (viitorul inegalat Ianke, acum... Ilie), Silvia Dumitrescu. Dar... marele succes va veni peste... 25 de ani, la Teatrul Municipal. ● Debutează la Național, ca dublura lui Al. Critico, în rolul prințului din *Heidelbergul de altădată*, George Mărutză. ● Ioan Massoff reușește „să-l prindă“ pe Tănase în expresul de Berlin și să-i ia un interviu cu poană tradițională: cinci minute înainte de plecarea trenului! Nea Costică pleacă să facă film — cît haz are, și azi, la cinematecă, *Visul lui Tănase*, peliculă păstrată integral, într-o minunată sonorizare! Scenariul este al lui Nicu Kirîtescu, autorul atîtor reviste de la „Cărăbuș“. Vor vedea nemții de ce este în stare Tănase, cînd... își ia nasul la purtare!

I.N.